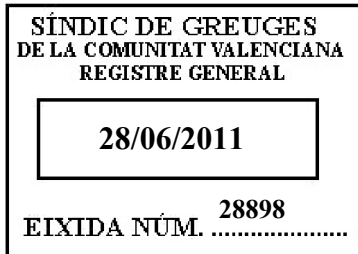

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Conselleria d'Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua
Hble. Sra. Consellera
C/ Amadeu de Saboya, 2
VALENCIA - 46010 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1107730
=====

Hble. Sra.,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que ha estat registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- Que el 4 de març de 2010 presentava una queixa davant la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació de la Generalitat Valenciana " *atés que aquest organisme oficial vulnerava els drets dels valencianoparlants en no disposar d'impresos d'ajut de la PAC en valencià.* "
- Que aquesta circumstància incomplia l'actual Estat d'Autonomia i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià en no garantir l'ús normal i oficials' de la nostra llengua i propiciava un ús minoritzat i diglòssic del nostre idioma.
- Que posteriorment, el dia 7 de maig de 2010, va rebre una comunicació de la Sra. subsecretària de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació (núm. registre eixida: 106.885, de 5 de maig de 2010) per la qual literalment exposava: Des d'esta direcció general s'ha informat que s'han comprovat estos aspectes i que s'ha procedit a remetre els impresos en valencià de la sol·licitud única 2010 al PROP, a través de la Unitat de Coordinació Informativa de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació. A més, s'han pres les mesures necessàries perquè l'aplicació informàtica d'emplenament de sol·licituds n'incloga, així mateix, la versió en valencià.
- Que el dia 8 de març de 2011 va presentar-se en l'oficina de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació de Gandia (Edifici Mancomunitat de Municipis de la Safor) per tal de procedir a la sol·licitud dels ajuts de la PAC 2011 i, per part dels funcionaris d'aquesta subseu de la CAPA es va comunicar que " *... no està disponible la versió del programari en valencià.* "

- Que, en conseqüència, demanen la intervenció del Síndic de Greuges perquè garantisca “... l'ús normalitzat de la nostra llengua en tots els àmbits d'ús, especialment en els de la seua incumbència, com és l'administració pública.”

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, ha se admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada.

A fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, li vam demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, donava compte del següent:

- 1) *Que la Resolución del 31 de enero de 2011 de la Directora de la Agencia Valenciana de Fomento y Garantía Agraria contiene la convocatoria de las ayudas que se incluyen en la Solicitud Única para el año 2011.*
- 2) *Que en el apartado 4º de dicha Resolución se indica que "la solicitud única se efectuará con el contenido mínimo previsto en el anexo I del antecitado real decreto (RD 66/2010) que se recoge en los impresos que se facilitarán en las oficinas de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación y en las entidades colaboradoras.*
- 3) *Que los impresos vinculados a esta solicitud única se encuentran disponibles tanto en Castellano como en Valenciano. Desde el Servicio de Pago Único y Ayudas Directas se ha remitido en tres ocasiones (ver correos adjuntos) a la Unidad de Coordinación informativa dependiente de la Secretaria General Administrativa de la CAPA.*
- 4) *Que se ha comprobado que a fecha de hoy sólo figuran vinculados a la convocatoria de ayudas, con acceso desde la página web del PROP, los impresos en versión castellana.*
- 5) *Que sí están disponibles, en ambas versiones, los impresos en la aplicación de captura de datos de la solicitud única. Esto implica que el interesado puede ejercer, desde cualquier OCAPA o Entidad Colaboradora, su derecho a cumplimentar la solicitud única en cualquiera de las dos lenguas oficiales en la Comunitat Valenciana.*

Esta comunicació va ser remesa a l'interessat, perquè, si ho considerava oportú, formulara les al·legacions que estimara convenientes, i així ho va fer en el sentit literal que transcrivim tot seguit:

- a) *De l'informe remes per la directora general de Producció Agrària de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació de la Generalitat Valenciana, de data 18 de maig a la Sindicatura de Comptes, desconec si s'han remés per tres cops els Impresos en les dues llengües oficials a la Unitat de Coordinació Informativa (punt 3), atés que*

com a administrat no tinc per què saber-ho, tot i que em sembla perfecte si així ha estat (no hauria estat malament adjuntar-me copia dels correus electrònics a què fa referència la senyora Laura Peñarroya per estar-ne informat). Malauradament, el dia que vaig anar a complimentar l'imprés de la PAC, la versió en valencià no estava disponible.

- b) *El que sí que vull emfasitzar és el fet que la mateixa directora general reconega que solament existeix la versió castellana de la documentació de la PAC, si hom decideix accedir-hi des del PROP (punt 4). Com vosté pot imaginar-se em resulta inaudit que l'administració valenciana continue discriminant el valencià en no posar a l'abast dels potencials usuaris de la PAC la documentació en la nostra llengua a un mitjà d'accés múltiple com és internet. Una altra mostra més de l'ús discriminatori de la nostra administració envers el valencià.*
- c) *Pel que fa al punt 5 de l'esmentat informe, m'he personat en l'oficina de la CAPA de Gandia, on vaig anar a tramitar les ajudes de la PAC, i, a dia d'avui, els funcionaris de l'esmentada ofician m'han confirmat que NO disposen dels impresos en valencià en l'aplicació de captura de dades de la sol·licitud única.*

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa, la resollem amb les dades que estan a l'expedient, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose tot seguit i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem:

Com vosté sap, la Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com "llengua històrica i pròpia del nostre poble", i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística de la llengua valenciana en l'àmbit de la nostra Comunitat i, especialment, en la vida social i oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, per això la posada en pràctica d'estratègies normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les

distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com a patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i en l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals d'acord amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians de la situació de desigualtat en la qual es troba immers davant el castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta Comunitat. En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se ni ha de fer-se sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

Així mateix, hem de comunicar-li que la Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament de l'Estatut, estableix en el seu art. 2 que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua Administració pública, i de l'Administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen. I l'art. 28 de la llei referida indica que els ens locals fomentaran l'ús del valencià en totes les activitats administratives.

Els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua cooficial que trien i este dret, conseqüentment, genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures a la situació de cooficialitat vigent en la nostra Comunitat, perquè en tots els casos l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció estiguen garantits, ja que han transcorregut més de 25 anys des de la promulgació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, els principis de la qual són clars i terminants, i no necessiten cap interpretació. Per això, la no-adaptació de l'estructura de les administracions públiques a la cooficialitat lingüística comporta una limitació a l'exercici dels drets lingüístics dels ciutadans, ja que l'Administració valenciana ha de ser un referent i marcar la pauta de l'ús del valencià, i respectar sempre els drets individuals i de tolerància, respecte, i aplicació de la Llei, ja que la integració lingüística en les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana és un deure de tots els ciutadans i comporta l'obligació per als poders públics de facilitar els instruments necessaris perquè així siga.

El dret a la no-discriminació per motius lingüístics apareix expressament consagrat en el paràgraf tercer de l'article 5.e del nostre Estatut d'autonomia (“ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua”).

Per la seua banda, i en l'àmbit de les relacions oficials, este principi general de no-discriminació es concreta, en l'article 11 de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, en el dret que assistix cada ciutadà a triar, en les actuacions iniciades a instància de part, la llengua en la qual desitgen que l'Administració els comuniqui aquells aspectes que els interessin, i en les actuacions iniciades d'ofici, en el dret a indicar la llengua en la qual desitgen que l'Administració es comuniqui amb ells, siga quina siga la llengua en la qual esta actuació haguera estat iniciada. Amb tot això, a més a més, es reitera el mandat contingut, a escala estatal, en l'article 36 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sobre la llengua que cal emprar en la tramitació dels procediments administratius.

En conseqüència, i com no podia ser d'una altra manera, és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, i són constants les recomanacions del Síndic a l'Administració pública, tant autonòmica com local, perquè els impresos, formularis i models, etc. que utilitze siguen redactats en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, valencià i castellà, d'acord amb la legislació vigent.

Per tot això, l'Administració pública ha de trobar, a l'hora d'elaborar les necessàries polítiques de normalització lingüística, el punt de just equilibri entre les necessitats de fomentar i potenciar l'ús social i oficial del valencià, i retornar-lo a una situació d'igualtat amb el castellà, i els drets lingüístics reconeguts a tots els valencians, siga quina siga la seua realitat idiomàtica. Un punt d'equilibri que, la majoria de vegades, es trobarà en la remissió de documents bilingües, fins i tot amb preferència (a través de la seua ubicació en primer lloc, lletra més gran o negreta) del valencià, amb la finalitat d'assolir els objectius de normalització.

De conformitat amb tot el que hem exposat més amunt, formulem a la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació el següent **SUGGERIMENT**: que adopte, en l'àmbit de les seues competències, totes les mesures ordinàries i extraordinàries, com també pressupostàries necessàries a fi d'adaptar les seues estructures perquè els impresos, formularis, models oficials, actes, models, etc. que utilitze siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent, en les dues llengües cooficials a la Comunitat Valenciana y, en concret, que possibilite que els impresos associats a la convocatòria d'ajudes del pagament únic del PROP, siguen redactats en valencià, així com en totes les oficines de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació i en la resta d'entitats associades.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació o no de la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que, a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana